

AKUZATIV PLURÁLU

Rod		
MUŽSKÝ životný	<i>ty</i>	zájmeno ukazovací
	<i>dva</i>	číslovka základní
	<i>nové, cizí</i>	adjektiva
	<i>moje, tvoje, jeho, její naše, vaše, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>studenty, muže</i>	substantiva
MUŽSKÝ neživotný	<i>ty</i>	zájmeno ukazovací
	<i>dva</i>	číslovka základní
	<i>nové, cizí</i>	adjektiva
	<i>moje, tvoje, jeho, její naše, vaše, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>byty, měsíce</i>	substantiva
ŽENSKÝ	<i>ty</i>	zájmeno ukazovací
	<i>dvě</i>	číslovka základní
	<i>nové, cizí</i>	adjektiva
	<i>moje, tvoje, jeho, její naše, vaše, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>ženy, židle skříně, kosti</i>	substantiva
STŘEDNÍ	<i>ta</i>	zájmeno ukazovací
	<i>dvě</i>	číslovka základní
	<i>nová, cizí</i>	adjektiva
	<i>moje, tvoje, jeho, její, naše, vaše, jejich</i>	zájmena přivlastňovací
	<i>města, moře nádraží</i>	substantiva

Akuzativ (čtvrtý pád) se používá:

a) po některých slovesech k vyjádření přímého předmětu:

Dám si tři knedlíky. Kupuju pomeranče a rajčata. Mám rád Orlické hory. Studuju cizí jazyky.

b) po některých slovesech s prepozicemi na, o, za k vyjádření předmětu:

Čekám na kamarádky. Starají se o naše děti. Děkujeme vám za dárky.

c) po těchto předložkách (s významem směru – na otázku kam?): na, nad, pod, pro, před, za:

Položím to na skříně. Pověsím hodiny nad kamna. Dej to pod postele. Mám dárek pro kamarádky. Pojedeme před naše zahrádky. Přijedu za dva roky.

Pozor: tyto předložky se pojí taky s lokálem, pak vyjadřují místo – na otázku kde?)

d) v časových údajích po předložkách *v/ve*, *o*: *ve tři hodiny*, *o Vánocích*

e) k vyjádření času – bez předložky (*každé tři dny*, *příští dva měsíce*)

Na substantiva v akuzativu se ptáme tázacími zájmeny *koho*, *co*:

Koho vidíš? – Vidím *učitelky*. *Na koho čekáš?* – Čekám na *kamarádky*.

Co vidíš? – Vidím *auta*. *Za co mu děkuješ?* – Děkuju mu za *hodinky*.